

Sygn. akt I C 2629/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w B.,

przeciwko J. G.,

o zapłatę,

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda Banku (...) S.A z siedzibą w B. na rzecz pozwanego J. G. kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 2629/17

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. G. kwoty 1832,61 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 21 września 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu zgłoszonego roszczenia powód wskazał, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z umowy o kredyt bankowy, którą zawarł z pozwanym. Pozwany nie uregulował zadłużenia w wynikającym z umowy terminie, wskutek czego powód wypowiedział pozwanemu umowę i wezwał go do zapłaty.

Pozwany J. G. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany przecząc twierdzeniom pozwu przyznał, że posiadał zawartą z powodem umowę pożyczki, jednakże spłacił całość zadłużenia już w 2012r., w wysokości ustalonej przez powoda w piśmie z dnia 15 maja 2012r. Niezależnie od powyższego, z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony w dniu 31 stycznia 2012 r. zawarły Umowę o kredyt gotówkowy (...) nr (...) - (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną kwotę. Całkowita kwota kredytu wyniosła 6.680,41 zł.

(dowód: umowa z dn. 31.01.2012r. – k. 24-28, załączniki – k. 29-34)

Pismem z dnia 15 maja 2012r. powodowy bank poinformował pozwanego o odnotowaniu dokonanej przez niego wpłaty w kwocie 6.818 zł w dniu 10 maja 2012r. Jednocześnie Bank wskazał, że do pełnej spłaty zadłużenia z tytułu umowy nr (...) pozwany winien dodatkowo uiścić kwotę 259,68 zł. W dniu 20 lipca 2012r. pozwany dokonał na rzecz powoda przelewu gotówkowego na kwotę 259,68 zł wskazując w tytule przelewu „spłata kredytu – umowa nr (...)”.

(dowód: pismo Banku z dn. 15.05.2012r. – k. 55, dowód wpłaty – k. 56)

W lipcu 2016r. powód wygenerował pismo „wypowiedzenie umowy”, które pozwany otrzymał w dniu 11 lipca 2016r. Kolejnymi pismami powód wzywał pozwanego do zapłaty.

(bezsporne; wypowiedzenie umowy – k. 34, z.p.o. – k. 35-36, powtórne wezwanie do zapłaty – k. 37, z.p.o. – k. 38-39, wezwanie do zapłaty – k. 40).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda oraz pozwanego, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. W szczególności powód nie kwestionował prawdziwości pisma pochodzącego od pracownika banku ani też jego upoważnienia do składania oświadczeń materialnoprawnych w imieniu banku w zakresie odnotowania wpłaty przez powoda i zakresu zadłużenia z tytułu umowy nr (...) na dzień 15 maja 2012r. Powód nie podważył również prawdziwości i wiarygodności potwierdzenia przelewu brakującej do wygaśnięcia zobowiązania kwoty.

Zobowiązanie pozwanego do spłaty całości zadłużenia z tytułu zawartej przez niego umowy z powodem (art. 720 k.c.) wygasło na skutek całkowitej spłaty dokonanej przez niego w dniu 20 lipca 2012r. Z pisma powoda z dnia 15 maja 2012r. w którym pokwitowano zapłatę w dniu 10 maja 2012r. kwoty 6.818 zł (art. 466 kc) wynikała także wysokość pozostałego zadłużenia, które powód spłacił w dniu 20.07.2012r. Wprawdzie pozwany kwotę tę spłacił ponad miesiąc po wyznaczonym przez bank terminie, niemniej jednak powód w odpowiedzi na stanowisko pozwanego i przedstawione przez niego dowody nie wykazał, jakoby z tego tytułu naliczone zostały jakiegokolwiek odsetki.

Pozwany z ostrożności procesowej podniósł zarzut przedawnienia, jednakże wobec wygaśnięcia zobowiązania w dniu 20.07.2012r. był on niezasadny.

Mając zatem na uwadze powyższe, na zasadzie wyżej przywołanych przepisów powództwo podlegało oddaleniu (pkt. I wyroku).

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. przewidujący finansową odpowiedzialność za wynik procesu. Ponieważ pozwany wygrał proces w całości, na jego rzecz należało zasądzić zwrot kosztów wynagrodzenia ustanowionego pełnomocnika (1.200 zł), o czym orzeczono jak w pkt. II wyroku.

SSR Piotr Żywicki